ÇINARLARIMIZ

ÇERKEZ MEVLÜT

Ömer CELEP

Adı Mevlüt Seçer. Ünvanı Çerkez Mevlüt. Aslen Ladikli olup Taşova'mıza yerleşti ve şu anda rahatsızlığı nedeniyle kendi işinden emekli oldu. Hiç unutmam kendisiyle ilk tanıştığım günü. Arabamın arızalanan fren sisteminin ayarlanması için gittiğimde işin yaparken bir müdahalede bulundum. Hemen elindeki çekiç ve anahtarı atarak bana sertçe bir bakışın ardından kendine has bir ifadeyle"gardaşlığım sen ne iş yapıyon" diye sordu.

Onun bu sert tavrına önce bir anlam veremedim. Öyle bir tavır almıştı ki, bir anda kavga edecek sandım ve sonra hemen kendimi toparlayıp, "öğretmenim usta" dedim. Ükelalık yaptığımı düşünerek, burnunun ucuyla ve ağzının yanıyla, "öğretmensen öğretmensin hocam, ben de bunun öğretmeniyim. Sen ders anlatırken işine kimseyi karıştırıyor musun"dedi. Hiç tereddüt etmeden "sertçe "hayır" dedim. Kendinden emin bir tavırla,

-Ben de bunun öğretmeniyim o zaman sen de bu işe karışma tamam mı? Dedi ve sanki yağ kuyusundan çıkarılmış bir ahşap tezgahına geçti. Oradan sıra bekleyen başka bir araç için gerekli aletleri alarak yürüdü arızalı araca doğru.

Ben çoktan pişman oldum ama iş işten geçmiş Çerkez Mevlüt kızmıştı bana. Özür dilesem de fayda etmedi ancak şunu söyledi.

-Hocam bu arabayı bana versen dahi bu gün senin işine bakmam. Ancak yarın gelirsen olur.

Haklıydı Çerkez Mevlüt. Belli ki prensip sahibiydi ve işini yapabilmek iyi yapabilmek için zamanı iyi değerlendirmeliydi.

Israrcı olmadım, ayrıldım oradan ama içimde bir saygı uyandı bu prensip sahibi güven dolu adama.

Ertesi gün işimi yaptırmak üzere giderken elime bir meşrubat aldım ve girdim sade ve sıradan bir tamirhaneye. Beni karşıdan görür görmez dükkanın kapısına kadar geldi ve mahcup bir ifadeyle;

-Hocam dün sizi biraz üzdüm ama kusura bakmayın. İşime karışılmasına pek dayanamam.

-Önemli değil Mevlüt Usta, eğer üzülseydim gelmezdim. Beni dünkü hadiseden sonra buraya getiren senin dünkü kararlı duruşun ve güven dolu ifadelerindir.

Elimdeki meşrubatı uzattım ama almadı sebebini sordum,

-Burada ikramı ben yaparım hocam. Bilesin ki "aslan yatağında boğulmaz"

Tamam dedim orada. "İşte benim aradığım adam gibi adam" ve ısrarcı olmadım.

Benim yaptığım ikramı kabul edip etmemesi çok ta önemli değil, hatta onun maddi değeri de önemli değil. Önemli olan Çerkez Mevlüt'ün değerlendirme açısıydı. Ondan sonra uzun süre dostluğumuz devam etti ve şu anda da devam etmekte. Geçirdiği bir rahatsızlık nedeniyle gerçi işini bıraktı ama Mevlüt Usta adamlığı yanında sanatkârlığı ile de gönlümüzdeki yerini aldı.

Sağlıkla yaşa, mutlu ol "GARDAŞLIĞIM" mutlu ol!